

MŪSŲ LIETUVA

NR. 50 (1839) SEMANÁRIO 1983 GRUODIS - DEZEMBRO 22 D. - Cr\$. 200,00 - Rua Juatindiba, 28 - Parque da Mooca - 03124 SÃO PAULO, Tel. 273-0338

1948

- 35 -

1983

"MŪSŲ LIETUVOS" darbuotojai džiaugiasi metų darbo vaisiais laikraščio spaustuveje "Arte Gráfica Lituania".

MŪSŲ LIETUVOS 35-METIS

Su padėka Dievui ir tautiečiams MŪSŲ LIETUVA baigia savo gyvavimo ir veikimo 35 metus.

Tai džiaugsmas ir pasididžiavimas visai mūsų kolonijai, kad, nors išsklaidyti po São Paulo didmiestį ir net įvairius plačiosios Brazilijos užkampius, dar turime šį susisiekiimo ir susižinojimo įrankį. Nors laikraštis ir kuklulis, bet kas savaitę lankydamas lietuvių šeimas bei paskirus tautiečius, juos riša tarpusavy ir su tolima Tėvyne, ir neša į jų namus, su straipsniais bei žiniomis, lietuvišką žodį. Daug kam tai vienintelis lietuviškas žodis, kurį savaitės bėgyje gali "išgirsti" ir per kurį "atgimsta" tiek tolimų prisiminimų.

Sunkus laikraščio leidimas, ypač šiuo metu. Redakcija ir administracija deda visas pastangas, kad laikraštis ne tik iš-

silaikytų, bet galimai ir tobulėtų. Bet tam nepakanka vien tik geros valios.

Čia norisi priminti atsakingojo redaktoriaus, p. Vyt. Bacevičiaus, žodis MŪSŲ LIETUVOS 35-mečio minėjimo metu:

"MŪSŲ LIETUVOS 35-mečio AUŠROS 100-mečio ir ŠV. KAZIMIERO 5-to šimtmečio proga turime padėti nors pamatus mūsų SPAUDOS FONDUI (faktinai ML-vai)".

Tai būtinas finansinis reikalas.

KRISTAUS GIMIMO IR NAUJŲ METŲ proga
sveikiname visus tautiečius ir linkime, kad šie ypatingi ŠV. KAZIMIERO JUBILÉJAUS METAI padėtų mūsų kolonijai kultūriniai, tautiniai ir religiniai atsinaujinti, statantis pavyzdžiu jaunąjį mūsų tautos Šventąjį.

MŪSŲ LIETUVA

Nemažiau svarbus ir kitas: reikalingas "didesnis bendradarbiavimas su laikraščio redakcija informacijom, klausimais, straipsniais, žiniomis, o taip pat ir skelbimais. Labai norime atgaivinti ir "ML em portugûês" puslapį, ypač mūsų jaunimui.

Žvelgiam į ateitį viltingu žvilgsniu.

Bet tik ranka rankon – sujungtom jėgom.

Redakcija ir administracija

SEM ANARIO

MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 10.000,00

Prenumerata paprastu paštu užsieni: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 15.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetrą po Cr\$. 400,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjo nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juaatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

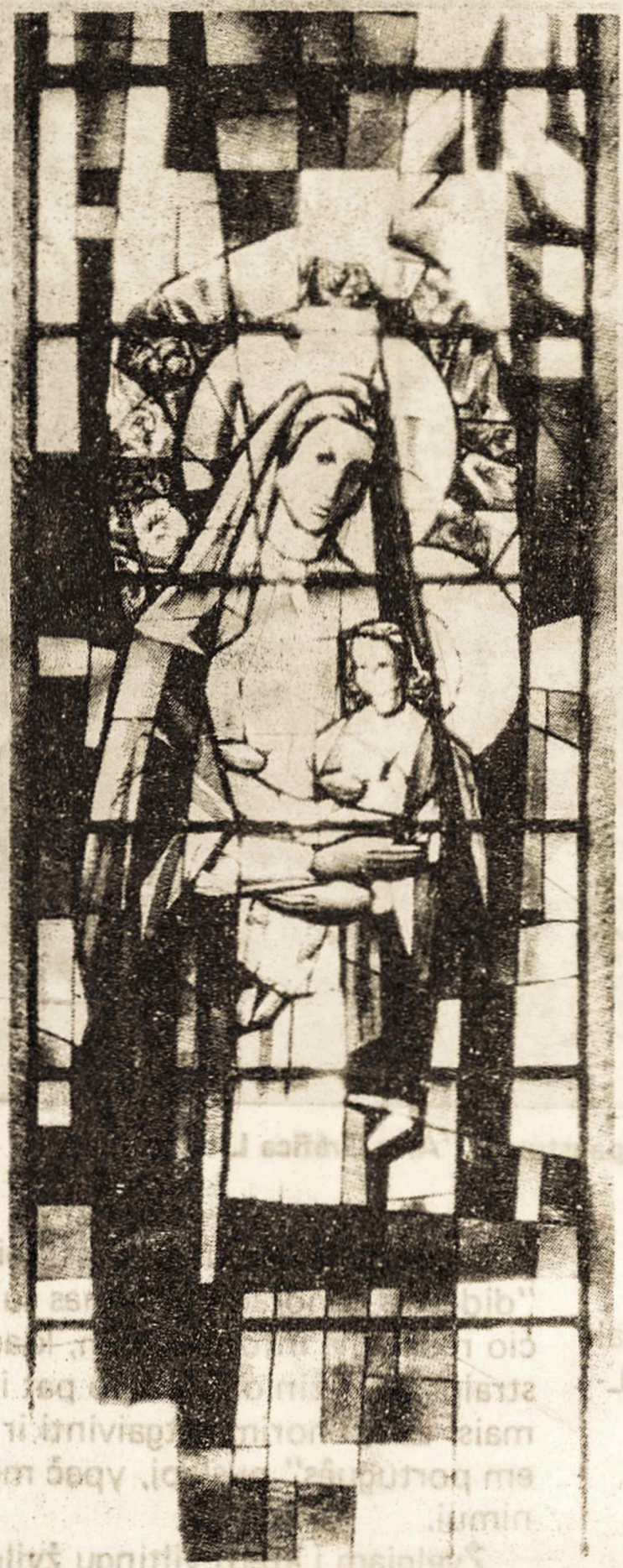
Atskiro numerio kaina Cr\$. 200,00

I P. Amerika oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 20.000,00

SUSITIKIMAS SU KRISTUMI KALĖDŲ PASLAPTYJE

Angelų Karalienės bažnyčios Brooklyne
V. Jonyno vitražas

Mūsų sąmonėje dar yra gyvas Kalėdų prisiminimas, — kalbėjo popiežius Paulius VI 1977 m. Kalėdų bendroje audiencijoje. Iš tikrųjų Kalėdų paslaptis yra tokia gili ir tokia nuostabi, kad ji turėtų užpildyti visą mūsų gyvenimą, kiekvieną mūsų gyvenimo akimirsnį. Kalėdos mums sako, kad Dievas tapo žmogum ir gyveno mūsų tarpe. Kristaus asmenyje mes susitinkame su Dievu, kaip su vienu iš mūsų.

Jis, Dievas, priėmęs žmogaus prigimtį tam, kad gyventų drauge su mumis, ieškodamas mūsų, mums kalbėdamas, prisiimdamas mūsų likimą, mūsų gyvenimo dalią ir mus atpirkdamas, išganydamas... Argi galime šaltai praeiti pro šią nuostabią tikrovę, kuri paliečia pačias mūsų žmogiškosios būties gelmes?..

Labiau įsigilindami į dieviškąjį planą, atrandame, kad jis apima asmeniškai kiekvieną iš mūsų. Kiekvienas iš mūsų tame Dievo plane galime atrasti savo vietą. Tai kiekvieno iš mūsų asmeniškai gyvenimo drama, kuri mus pastato prieš lemtingą apsisprendimą. Esame krikščionys ar ne? Norime gyventi su Kristumi kupini džiaugsmo ir vilties? Ar be Kristaus leisti savo gyvenimo dienas beprasmiškai ir beviltiškai? Jei bent vieną kartą susitinkame su Kristumi savo gyvenimo keliuose, negalime pasilikti jam abejingi.

Susitikimas su Kristumi! Prisiminkime Evangelijos pasakojimus apie kai kurių asmenų susitikimą su Kristumi. Jie yra tartum simbolinis veidrodis, kuriame atsispindi visos žmonijos istorijos nuotykis. Kristaus susitikimų paveikluose, kuriuos mums piešia Evangelija, ne kartą susiduriame su abejingumu ir net priešingumu, kurį parodo kai kurie asmenys, susitikdami Kristų. Materializmas juos yra apakinęs ir apkurtinęs. Dėl to jie Kristui rengia pinkles ir nori

klastingai jį pašalinti kaip kokią kliūtį, griaunančią jų nedorus planus.

Bet šalia Kristaus priešų čia randame ne vieną, kuris, susitikęs su Kristumi, tuoj pastebi, kad tai nėra vien paprastas žmogus. Ne vienas iš pirmo susitikimo išvelgia didžiąją Kristaus paslaptį. Apaštalas Andriejus, pavyzdžiui, pats pirmasis atpažįsta Kristuje Dievo siųstąjį žmonijos išgelbėtoją ir praneša savo broliui Simonui, kuris vėliau gaus Petro vardą, sakydamas: "Atrodome Mesiją". Tai lemtingas susitikimas. Jis greitai tampa pašaukimu...

Ir mums susitikimas su Kristumi yra tapęs pašaukimu. Kristus mus pašaukė būti krikščionimis. Krikščionio vardas mus pažadina, uždega ir perkeičia. Esame krikščionys! Šis vardas į mus prakalba ilga dviejų tūkstančių metų istorija su persekiojimų, kančių, garbės ir pažeminimų laikotarpiais... Krikščionimis mes tapome per krikštą.

PADĖKA

Šiandien mano sieloj šventė — pasakytų švelnios sielos poetas, bet tokia nebūdama, paprastais iš širdies išplaukiančiais mano jausmų žodžiais, noriu šių viešai per "M.L." laikraščio skiltis pareikšti — šią padėką.

SOCIEDADE BRASILEIRA DE EDUCAÇÃO E INTEGRAÇÃO DE ESTUDOS MUNICIPALISTAS mane pagerbiant — suteikiant NOBRE DAMA KOMENDATORIAUS titulą (kurio jaučiuosi neverta), šioje džiaugsmo šventėje dalyvavusiems mano bičiuliams, k.t. K. Baužys su ponja Ona, Mikšys, Adelė Godliauskienė, Waldemar Grau su ponja, Liubich Dievach su ponja, Antaas Rydys su ponja Anele ir dar keliolikai kitų, tariau šiuo nuoširdų lietuvišką ačiū už įteiktas rožių puokštes ir kitas gautas dovanas. Visa tai pergyvendama, visiems dalyvavusiems dar kartą tariau didelį nuoširdų ačiū.

Elena Pavilionienė

DAM. Comendadora

LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ

NAUJŲJŲ METŲ

LINKI

GIMINĖMS, PAŽĪSTAMIEMS IR KLIENTAMS

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 — V. Prudente — Fone 273-6696

ATEITININKŲ ŽODIS

KOKS BŪTŲ PASAULIS, JEI KRISTUS NEBŪTŲ ATĖJĘS?

Artinasi Kalėdos. Žmonės jau rengiasi Kalėdų šventėms. Krautuvės išpuoštos kalėdiniais papuošalais. Laikraščiai ir televizija siūlo, reklamuoja, dovanas Kalėdoms.

Kalėdų prasmė nėra duoti ar gauti dovanas. Krikščionys švenčia Kristaus gimimą. Švenčia kaip svarbiausiąjįvykj mūsų istorijoje, jis svarbus yra ypač dvasiniam gyvenimui.

Be abejo pasaulio istorija būtų labai skirtinga, jei Kristus nebūtų gimęs. Romos imperija, gal būtų ilgiau išsilaikiusi. Gal būt pasaulis nebūtų pažinęs feudalizmo. Sunku yra atspėti kaip viskas būtų buvę. Bet nėra labai svarbu kaip būtų buvę.

Kristaus atėjimo didžiausia prasmė yra meilė, kuria mylėti vienas kitą Kristus mus mokino. Kristus mus mokino: "Mylėkite vienas kitą, kaip aš jus mylėjau". Kristus mus mokino, kad mes esame visi lygūs Viešpaties akyvaizdoje. Ir kaip tokie turime elgtis. Šie meilės įsakymai vadovauja mūsų gyvenimui arba bent turėtų vadovauti.

Krikščioniškoji filosofija turėjo ir dar turi labai didelę įtaką gyvenime, žmonių elgesyje.

Iš kitos pusės nėra įmanoma žinoti, kaip tikrai atrodytų pasaulis be Kristaus, ypač kaip atrodytų materialinis pasaulis.

Be abejo pasaulyje būtų dar mažiau meilės ir dar daugiau vaidų ir smurto. Todėl švęsdami Kalėdas atsiminkime Kristaus gimimą. Kristus atėjo į pasaulį mokyti žmones gyventi meilėje, taikoje ir vienybėje.

Robertas Jonas Saldys

KALĖDOS

Mes matom. Visą gruodžio mėnesį žmonės rengiasi Kalėdoms ir Naujiems Metams. Eglutės, dovanos ir visa kita. Tėvai pasakoja, kad seniau taip nebuvo. Dabar daugeliui Kalėdos yra labiau prekybos negu dvasinis reikalas. Viskas labai "comercializado". Materialinių pirkinių rūpesčiuose, dažnai užmirštamasis Dievas ir Kristus.

Lietuviškos šeimos turėtų švęsti Kalėdas, kaip jos buvo švenčiamos Lietuvoje. Švęsti, kaip šeimos, kaip meilės, kaip taikos šventę. Švęsti kaip Išganytojo Gimimo šventę. Man atrodo, kad toks šventimo būdas labiau krikščioniškas.

Stasys Žūtautas

LAIŠKAS KALĖDŲ SENELIUI

Jau senai, kaip mes nepasikalbam ir aš nežinau ar Jūs dar mane atsimenate.

Tikrai aš jau užaugau. Jau esu vyrukas. Bet kas metais atsimenu, kaip linksma būdavo Kalėdoms atėjus. Kaip pradžiugindavo mane Kalėdų senelio dovana.

Dabar vėl artėja Kalėdos, ir aš Jus atsimenu ir noriu Jums kelis dalykėlius parašyti:

Kaip žinote aš vis ką nors sau prašydavau, kokią dovaną. Ir gaudavau. Mano kalėdinis džiaugsmas buvo didelis. Aš lakščiau aukštyn ir žemyn apsikabinęs savo dovaną.

Bet dabar, Seneli, jau keli metai, kai mes nepasimatom. Aš neprašau sau daugiau jokios

materialinės dovanos.

Tačiau, jei vistiek man norėtumėte ką duoti, tai norėčiau gauti tikro atsivertimo dovaną. Norėčiau didesnio paskatinimo gyvenimui tikėjimu. Norėčiau kad tikėjimo dovaną gautų visas mūsų jaunimas ir jo vadovai.

Jei dar daugiau norėtumėte ką nors duoti, tai prašau duokite man jėgos, kad galėčiau bent truputį daugiau dirbti, ypač, kai kam nors esu reikalingas. Nors bandau šį tą daryti, bet galėčiau daugiau pasispausti.

Tai gal mes ir pasimatysime šiose Kalėdose, o gal ir ne. Bet jeigu nepasimatytume, tai perduokite visiems mano broliukams ir sesutėms džiaugsmą gyventi Kristaus pasaulyje.

Douglas R. Saldys

SKIRTUMAS LIETUVIŠKŲ IR BRAZILIŠKŲ KALĖDŲ

Lietuviškos Kalėdos labai skiriasi nuo brazilų ypač savo papročiais. Tiek lietuviai, tiek brazilai, Kalėdomis švenčia tą patį tikėjimo įvykį, Jėzaus Kristaus gimimą.

Tačiau Kalėdų papročiai nėra tie patys.

Lietuviai šeimoje rengia Kūčias su pašventinta duona-plotkele, su dvylika pasninko valgių, kūčiose niekas nevalgo mėsos. Plotkelės laužymas simbolizuoja duoną, kurią mums davė Kristus, o Kūčių vakariene paskutinę Kristaus vakariene.

Brazilai, kurie rengia "ceia de Natal" dažniausiai ją pradeda po 24 val. ir ne tik valgo mėsiškus valgius, bet ir gerai pabaliavoja.

Kūčios valgomos ne pabaliavojimo, bet susitelkimo nuotaikoje.

Kalėdų eglutei lietuviai turi savo tradicinius papuošalus padarytus iš šiaudukų. Čia Brazilijoje mes juos pasidarom iš "canudinhos".

Kalėdos yra graži šventė. Ir lietuviškų kalėdinių papročių yra daug. Iš tų, kur aš žinau, man šie atrodo svarbiausi.

Ona Paulė Tatarūnaitė

SUSIRINKIMAS

Mėnesinis ateitininkų susirinkimas įvyko lapkričio 27 dieną klebonijoje.

Kalbėjome apie Dievo pažinimą protu ir jo išgyvenimą tikėjimu.

Rašėme rašinius "Ateitininkų Žodžiui". Paskutinę sausio savaitę nutarėm daryti savaitgalio išvyką Lituanikon. Sekančių metų susirinkimus numatėm daryti kiekvieno mėnesio

paskutinį sekmadienį.

PRIEKAIŠTAI KALĖDŲ SENELIUI

Sakoma, kad Kalėdų Senelis vaikščioja po pasaulį didesniams mažųjų džiaugsmui. Bet aš jau senai pastebėjau, kad Senelis, aplanko ne visus namus, ne visiems vaikams atneša dovanų, ne visus pradžiugina. Kartais senelis atneša Kalėdų proga kuriai nors mergaitei dvyliką ar tryliką lėlę, kai tuo tarpu čia visai netoli gyvena kita, kur dar niekad savo gyvenime lėlės neturėjo. Dažnai kuriam nors berniukui, atneša dovaną 30, 50 ar net šimto tūkstančių kruzeirų vertės, kai tuo tarpu kitas negauna nė mažiausios dovanėlės, kartais neturi nė kuo savo kalėdinį alkį numarinti.

Tie kurie seneliui dovanas užsako, perka ir nurodo kam įteikti, turėtų pagalvoti. Turėtų pagalvoti, kaip jie labiau galėtų Kalėdų Kūdikį Kristų pradžiuginti.

Juozukas

PAKVIETIMŲ Į NAUJŲJŲ METŲ sutikimą galima gauti:

Klebonijoje: Tel. 63-5975, pas V. Bacevičių tel.63-9343, Angelą Joteikaitę tel. 272-8595, Angeliną ir Viktorą Tatarūnus tel.273-5799, Vytautą Tumą tel. 274-2496, Aldoniją Černiauskaitę Fernandes Tel. 914-0754.

SV. KALĖDŲ
IR
NAUJŲ
METŲ
linki

Adv. Aleksas ir Paulo
KALINAUSKAI

Linksmų Sv. Kalėdų ir
Laimingų Naujųjų Metų!

Linki

DRA. HELGA HERING

PRIIMA NUO 8 iki 12 val. ir nuo 14 iki 18 val.

AV. EULINA, 99 — Vila Sta. MARIA

Antanas Dutkus

LIETUVIŲ SPAUDA BRAZILIJOS

ZURNALAS

LIETUVA

DVISAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES LAIKRAŠTIS

1948 (I m.)

São Paulo (Brasil) Sausio 1 d. (Janeiro)

Nr. 1

35 METAI

Nebaigę rašyti apie lietuvių spaudos atsiradimą Brazilijoje prieš antrąjį pasaulinį karą, jos pradžia, plėtotę, istorinius išgyvenimus ir, stebėti pagaliau, — po suvirš pusę šimto metų, — jos nueitą kelią, jos menkėjimą ir nykimą, — sustojome 1942 išvakarės epochoje, užversdami ją "Muzikos Meno" paskutiniaisiais puslapiams. Didelį šuolį davėme į priekį, chronologiškai tvarka užpakaly palikdami dar nepaminėtus lietuviškos spaudos leidinius — laikraščius, žurnalus ir įvairiomis progomis bei laikotarpiais pasirodžiusius kolonijoje vienkartiniais įvairaus turinio leidinius. Darome tai dėl to, kad, sulaukę, atitinkamu metu, geros progos, galėtume įsijungti prie ilgiausiai lietuvių kolonijoje gyvuojančio laikraščio — "Mūsų Lietuvos" — 35 metų jubilėjaus, suteikti skaitytojams žinių ir duoti trumpą laikraščio gyvenimo apybraižą: jo atsiradimą, plėtotę, pergyventas fazes, vystimosi bei ketimosi tarpsnius, o taip pat — svarbiausia — pasveikinti "Mūsų Lietuvos" leidėjus ir redaktorius, ištesėjus 35 metus kelionėje su lietuviška spauda išėivijoje, palinkėti ilgamečiai "Mūsų Lietuvai" dar daug daug metų spiesti aplink savo tautiečius ir stipriais ryšiais dar jungti visus — kiek dar jų turime — lietuviško gimtojo žodžio mylėtojus.

Trisdešimts penki metai — ilgas amžius lietuviškam žodžiui svetimoje šalyje, kur tautinė dvasia neatsinaujina, o jos šiluma savajai kalbai blėsta, gęsta. Visgi "Mūsų Lietuva" sulaukė to amžiaus. Per tą laiką mainėsi laikraščio leidėjai, keitėsi redaktoriai, tačiau nusibrėžtos kelio linijos nepametė. "Mūsų Lietuvos" misija dar nebėgta ir norėtusi tikėti, kad jos paskirtis dar taip greitai nesibaigs. Ji mus lanko ir jungia šiame krašte dar užsilikusius tautiečius. Pralenkusi amžiumi visus iki šiol buvusius lietuviškus laikraščius, vyliamės, jog ji galės dar ilgai patarnauti lietuviams ir paliks įrankiu ne kaip pasenusių dogmų reiškėja, bet kaip priemonė ryšiams palaikyti tarp gy-

venančių ir kasdieną retėjančių lietuvių — mūsų tautos dalelės.

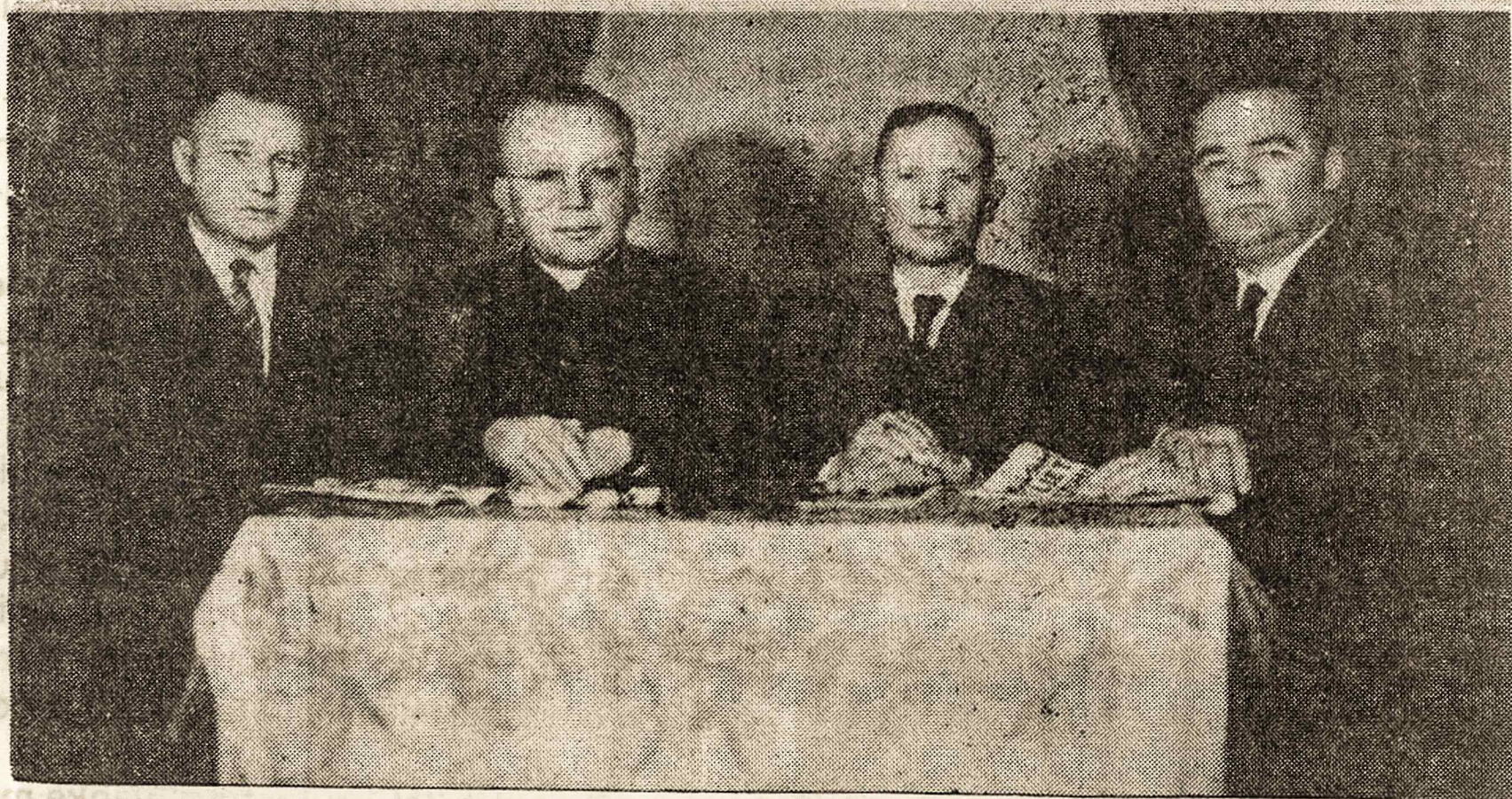
"Mūsų Lietuvai", nukeliavusiai ilgą kelionę ir išgyvnusiai 35 metus, linkime nepalaužiamo patvarumo ir geros sėkmės vis tolyn ir tolyn žengti užsimotame darbe ir likti gyvąja liūdininke besireiškiančių ir šuoliais artėjančių įvykių, lietuviybės atžvilgiu, mūsų kolonijoje. Jos steigėjams, nukeliavusiems amžinybėn — mūsų pagarba, o gyviesiems ir visiems buvusiems talkininkams, — ilgai dar stebėti ir pasitenkinimo jausmu gerėtis prieš 35 metus pradėto spaudos darbo tęstinumu. Dabariniams leidėjams ir tvarkytojams (redaktoriams), — kun. P. Gavėnui, kun. P. Bukšniui ir atsakomajam redaktoriui Vytautui Bacevičiui, daug stiprybės, betęsiant lietuviškos spaudos darbą Brazilijoje su "Mūsų Lietuva".

Pasibaigus antrajam pasauliniam karui, atslūgo svetimšalius varžantys įstatymai; sugrąžinta jiems buvo teisė savos, prigimtos kalbos vartojimas. Organizacijos, mokyklos, spauda pradėjo grįžti gyvenimui. Karo pabaiga atbloškė pas mus, Brazilijon, naujų ateivių, minties darbininkų, prisistačiusių mums, "braziliokams", nusenusiems imigrantams, kaip didelės patirties gyvenime, išimokslinę ir diplomais apsiginklavę žmonės, DP. — dipukais vadinami. Senuosius, didelę savo gyvenimo ir vargų dalį praleidusius svetimame krašte, toli nuo savo krašto žmonių, tas džiūgino ir teikė visiems gerų vilčių. Atrodė, tada, kad visuomeninis ir spaudos darbas,

MES ESAME KOVOJANTI TAUTA

Vienas iš mūsų ginklų - spauda. Ji turi būti tvirta ir laisva. Skaitytojau, tavo tautinė pareiga ją remti ir platinti. Surask bent vieną naują skaitytoją! Nedelsk!

Spaustuvės "Arte-Gráfica" Lituania Ltda. steigėjai ir "Mūsų Lietuvos" leidėjai: Br. Šukevičius, kun. P. Ragažinskas, M. Tamaliūnas ir J. Matelionis.

DP prisidedant savo patyrimais, atgims ir plėsis. Betgi, iš ko buvo tikėtasi daug, tie mažiausia yra dave, – tvirtina "Mūsų Lietuva"

Savo kelionę "Mūsų Lietuva" pradėjo 1948 metais sausio mėn. 1 d. Tačiau, vienas "Mūsų Lietuvos" bendradarbis, per pasirodžiusį jos priedą "Y L A", tvirtina, jog pirmasis "Mūsų Lietuvos" numeris, nedidelio jos steigėjų būrelio rūpesčiu, išėjo 1947 m. išvakarėse, aiškiai pranešdamas savo siekimus..."

"gailėstingai" ir "tolerantiškai" smaigstyti ylos smaigaliu tokio pat darbo "kolegas", kurie, jau prieš "Ylos" pasirodymą, dirbo spaudoje.

Kaip ir kiti prieš karą ėję lietuviški laikraščiai, taip ir "Mūsų Lietuva" sutiko tokius pat sunkumus ir pergyveno vienodą erškėčių kelią, pradėjus spaudos darbą. Bet nežiūrint to, atsirado tam darbui pasišventusių žmonių ir ryžosi išeiti pasaulin su lietuvišku spausdintu žodžiu. Laikraščio sumanytojai ir leidė-

jai, užsimotam darbui vykdyti, pirmiausia išsprendė svarbiausią ir praktiškiausią klausimą – įsigyti nuosavą spaustuve, kuri, jų manymu, ne tik užpildys pagrindinę laikraščio spausdinimo spragą, bet dar galės atnešti pelno kitiems patarnaudama spaudos darbu. Buvo įsteigta spaudos bendrovė "Arte Gráfica Lituania". Bendrovės steigėjas buvo parapijos klebonas kun. P. Ragažinskas, spaustuvininkas Br. Šukevičius, prekybininkas M. Tamaliūnas ir industrialai broliai – Juozas ir Jurgis Matelioniai. Įsteigus bendrovę, tuojaus imtasi darbo ruoštis prie laikraščio. Nutarta jis leisti

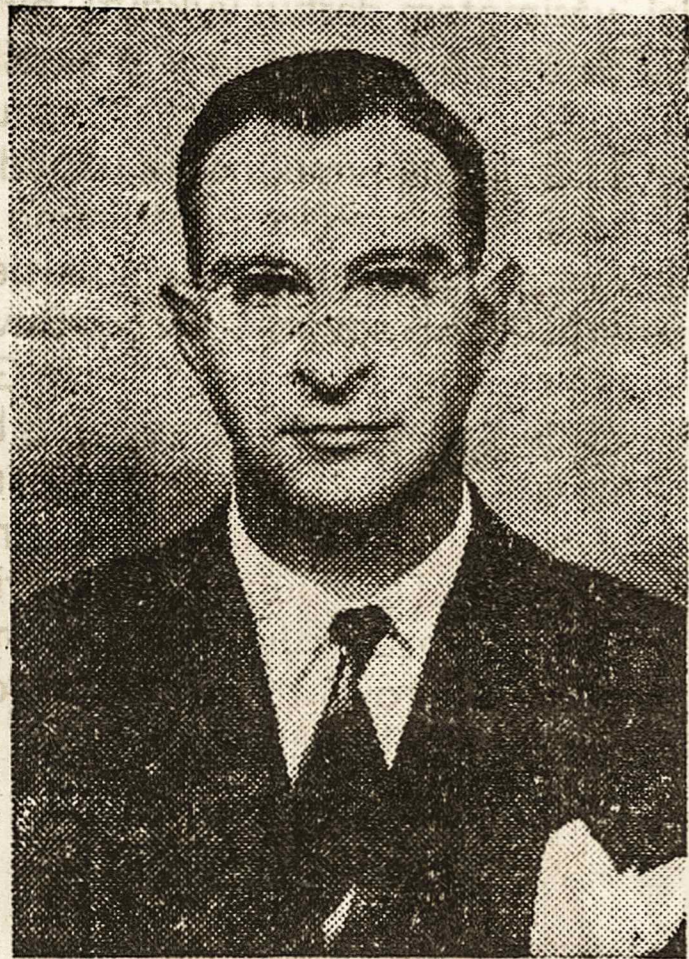
Prel. P. Ragažinskas
"Mūsų Lietuvos" Redaktorius

**O C.A. JUVENTUS CUMPRIMENTA A
COLÔNIA LITUANA RADICADA NO BRASIL
PELA COMEMORAÇÃO DOS 35 ANOS
DE FUNDAÇÃO DO
JORNAL CULTURAL MŪSŲ LIETUVA
E
EXPRESSA SUA PROFUNDA GRATIDÃO
PELA ASSISTÊNCIA RELIGIOSA
QUE VEM RECEBENDO DA
PAROQUIA PESSOAL LITUANA
DE SÃO CASIMIRO.**

"O esporte desenvolve o caráter, torna o homem corajoso, generoso na derrota, humilde na vitória; apura os sentidos, torna a inteligência mais penetrante e a vontade mais resistente. O esporte é uma escola de lealdade, de coragem, de decisão, de fraternidade universal, de virtudes naturais, mas que fornece base às virtudes sobrenaturais".

PIO XII

Ilgametis buvęs "Mūsų Lietuvos" atsakomasis redaktorius Prof. José Ferreira Carrato

du kartus į mėnesį, žurnalo pavidale. Pavadinimas jam buvo parinktas, "demoratišku balsavimu", "Mūsų Lietuva" Atsakomuoju redaktorium būti pakviestas buvo kun. P. Ragažinsko artimas draugas, prof. José Ferreira Carrato, kaip to reikalavo valdžios parodymas. Tas potvarkis tebeveikia ir šią dieną, kad už spausdintą žodį svetimą kalbą, atsakomingas turi būti profesionalas žurnalistas brazilas. Faktinuoju redaktorium paliko pats spaustuvės tvėrėjas kun. P. Ragažinskas, o jam talkininkavo redakcinė kolegija ir artimiausiaben-

Vladas Vijeikis, pirmasis "Mūsų Lietuvos" redaktorius.

dradarbiai Javonis, Vl. Vijeikis, H. Valavičius, Kl. Jūra, J. Antanaitis, P. Babickas, Dr. E. Draugelis, kun. Miliauskas ir kt., o dailininkė Stančikaitė-Abraitienė kiekvieno žurnalo numerį puošė reikšmingais piešiniais, duodama žurnalui dailią ir patrauklią išvaizdą, su 24 puslapių teksto. Kaip matome, kolegijoje nesirado nė vieno "analfabeto", visi "šviesuoliai" (rašto žmonės).

Dailininkė VI. STANČIKAITĖ-Abraitienė savo piešiniais ir raizininiais puošiusi "Mūsų Lietuvos" puslapius

Esant tokiai redakciniai kolegijai, žurnalas turėjo būtina prievolę, klestėti, tobulėti ir užkariauti didelius kolonijos plotus. Savo siekimus ir užmojus redakcinė kolegija išdėstė savo kalboje į skaitytojus pakelta ir drąsia nuotaika:

"Redakcija kalba. Pietų Amerikoje lietuviška spauda buvo ir yra pusėtina suskurdusi. Š. Amerikos mūsų išeivija, būdama stipriai organizuota, turi stiprią savo spaudą... suskirstytą pagal savo politinius ir ideologinius isitikinimus, kas yra natūralūs politiniai subrendusios ir kultūringos visuomenės pasisakymas spausdintu žodžiu. Ne skaldyti, griauti, kiršinti išeina gyvenimo vėšumon "Mūsų Lietuva", bet visus jungti nuoširdžion lietuviškon vienybėn, nes be tolerancijos, be pagarbos kitų įsitikinimams nieko didesnio nenuadirbime".

Sulaukę iš leidėjų pusės gražių, pilnų meilės ir tolerancijos žadamų žodžių

– toleruoti ir gerbti kitaip galvojančius, – išalkusi lietuviškos spaudos publika nudžiugo. Taip buvo žadėta, bet gyvenimas parodė ir neištesėtų pasižadėjimų. Tolygūs žodžiai ir panašios mintys buvo kartojamos visų, prieš karąėjusių laikraščių redakcijų, kad užkariavus lietuvišką širdį. Šią dieną, išgyvenus daugiau kaip pusę šimto metų po svetimų dangumi, seniai kartoti žodžiai būtų dar labiau reikalingesni ir naudingesni, matant kai lietuviškumo ugnelė visiškai blėsta o "pamokslininkai" tik aimanuoja, belaukdami, kad ta ugnelė visiškai užgęstų. Tai ženklai, kurie mums parodo greitai artėjančią lietuviškos spaudos natūralią mirtį.

Žurnalas "Mūsų Lietuva" lankė mus iki 1950 metų gruodžio m. 23 d. Persitvarkęs techniškai, nuo 1951 m. pradėjo eiti kas savaitę, – tapo savaitraščiu. Kokios priežastys vertė žurnalui persitvarkyti ir tapti savaitraščiu, nežinojo tik patys leidėjai, nes tik ant jų pečių gulė sunkumų ir nedateklių našta. Nors prie žurnalo "Mūsų Lietuva" grupavosi visos V. Zelinos brolijos, chorai, katalikiškos draugijos ir parapija, o taip gi prie jo jungėsi "elitinė" ateivių dalis DP., kas atrodo, turėjo stiprinti žurnalo medžiaginę poziciją ir padėti žurnalui klestėti, stiprėti. Tačiau taip neįvyko. Laikraštį paleisti pasaulin, reikalinga yra dviejų pagrindinių dalykų: finansinio užnugario ir jo populiarumo. Brazilijos lietuviams reikalinga buvo turėti populiarus, suprantamo, prieinamo, dienos įvykių žodžio, o ne filozofinių tezių aiškinimo, kurios ateiviui yra svetimos, neprieinamos, nenaudingos ir nuobodžios. O taipgi nė apie nusenusių istorinių žygių aprašymus bei kukurūzų auginimą. Skaitytojas, po kelerių metų snaudulio, išsiilgęs buvo turėti savo kalbą žinių, kas vyksta pasauly, tėvų nėj, o ne skaityti antimokslinius teiginius bei moralės dėsnius.

"Mūsų Lietuvos" žurnalo leidėjai pajuto, jog tarp normčių lietuviškai skaityti ir gyvenimą matyti tokį, koks jisai yra, atstumas didėja. Žurnalas nepatenkino skaitytojų. Nutarta paversti jį savaitraščiu. Leidėjai nublatiniais raginimais stengėsi sujaudinti skaitytojus, kad "suglaustų eiles bendram darbui, padėtų žurnalui išbristi iš sunkumų ir

SVEIKINAME visus

Kristaus gimimo švenčių proga, linkėdami laimės ir taikos ateinančiais metais.

Šv. Juozapo Vyrų Brolija

LINKŲSMŲ

ŠV. KALĖDŲ ir džiugių

NAUJŲ METŲ

giminėms, draugams ir pažįstamiems linki

Jadvyga, Antanas ir Viktoras LUKAVIČIAI

Spaustuvė Arte Grafica Lituania. Čia paruošiamas žurnalas "Mūsų Lietuva". Prie lango galvą palenkęs, spaustuvės vedėjas Br. Šukevičius.

patapti savaitraščiu, nes Brazilijoje labai jaučiamas reikalingumas savaitraščiui. "O tie sunkumai, sako "M.L." – užsilikę prenumeratų mokesčiai, kurie labai sunkina spaudos darbą, ypač gerokai atsilikę JAV. gyvenantieji prieteliai, kurie gerai žino, kokiose materialiai sunkiose sąlygose išeina spausdintas lietuviškas žodis. Kiekviena našta yra lengvesnė, kada ją kelia daugiau rankų. Laikraštis, mūsų dvasinės kultūros veidrodis, – sako "M.L." redakcija, – bet, kad laikraštis tobulėtų, stiprėtų, kad jame atsispindėtų visi reikalingesni mūsų gyvenimo įvykiai, mūsų darbai, viltys ir lūkesiai, reikia visų vieningos talkos ir paramos. Naujieji lietuviai, ateviai, buvusieji DP., toliau tęsia "Mūsų Lietuvos" redakcija, – kurių Brazilijoje yra keli šimtai, nors labai gerai žino, kokį lemtingą vaidmenį turi geras laikraštis, deja, tiesiog neįtikėtina, dalis jų "paskendo" asmeniškuose interesuose. Vienas kitas taip persiėmęs pinigų kalimu, kad jau suspėjo pamiršti savo tiesioginę tremties paskirtį, – be atodairinės nepaliaujamą kovą dėl savo tėvynės"

Tai buvo "Mūsų Lietuvos" redakcijos neviltingas, nusivylimo šauksmas ir, taip pat, kartus skundas prieš tuos, kurie žadėjo ir visokeriopai galėjo palengvinti sunkią spaudos darbo našta, neištesėjo pasižadėjimų – nūsuko į šalį. "Mūsų Lietuvos" žurnalas užbaigia savo skundą sekama: "Pasaulio istorijos laikrodžiui mušant, mes suglauskime eiles ir padidinę bendradarbių skaičių, išleidžiame "Mūsų Lietuvą" kas savaitę, kad ji dažniau lankydama jus, informuotų kur esame, ir kur turėsime stovėti visos žmonijos laisvės gelbėjimo metu... nešime į jūsų namus lietuviškumo amžinąją ugnį ir dalinsimės širdimi ir mintimis".

Supratusi savaitraščiui naudingumą kolonijos skaitytojams ir pasiruošusi juo tapti, "Mūsų Lietuvos" redakcija,

tačiau, nė žodeliu neišsitarė apie trečius metus einantį lietuvišką savaitraštį "Žinios".

Žurnalas "Mūsų-Lietuva", savo pasiruošimu ir gerai parinktais bendradarbiais išeiti pasaulin, neabejojamai, atliko teigiamą darbą spausdinto žodžio srityje, tik nepataikė į daugumos skaitančių širdis. Liuosą laiką praleisti, nesudrumstoj nuotaikoj it toli nuo kasdie-

se, bet, šiaip ar taip, jo steigėjai ir leidėjai, kaip lietuviško žodžio puoselėtojai svetimame krašte, užsitarnavo sau vietą Brazilijos lietuvių spaudos istorijoje.

Savaitraštis "Mūsų Lietuva", atėjęs pasaulin, jau rado čia belankančias lietuvius, tuoj po karo pasirodžiusias, "Žinias". Vietos užteko šviesti ir kultūrinti mūsų ateivius abiem laikraščiams. Jei iš vienos pusės "M.L." skaitytojų skaičius augo, tai iš kitos – bendradarbių ir rėmėjų dalis mažėjo. Svarbiausi bendradarbiai pradėjo sklaidytis į kitas puses, jieškodami sau geresnių gyvenimo sąlygų. Patys stambesnieji "Mūsų Lietuvos" žurnalo ramsčiai – menininkas ir vienas iš redaktorių – Vl. Vijeikis, dalininkė Vl. Stančikaitė-Abraitienė – paliko Braziliją ir išvyko Š. Amerikon. Kiti pasklido po Brazilijos plotus, "paskendo pinigų kalimu ir asmeniškuose interesuose". Rūpesčiai ir darbas, atlaikyti laikraštį gyvą, didėjo, o rankų skaičius kelti užsidėtą našta mažėjo. Į svetimšalių savaitinukus komercinės firmos nekreipė dėmesio, skelbimų neduodavo. Tik savo tautiečių-skaitytojų pajėgomis laikraštis turėjo išsilaikyti, ir dideliu pasišventimu spaudos darbui asmenų buvo nešama užsidėtoji našta. Įkurtoji spaustuvė Arte Grafica Lituania taip pat daug kuo negalėjo pagelbėti laikra-

SAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES LAIKRAŠTIS

AV. ZELINA, 515 — CAIXA POSTAL, 4118 — SÃO PAULO

ninių gyvenimo rūpesčių, geram pavėsyje – žurnalas "Mūsų Lietuva" buvo įdomus pasiskaityti. Tris metus išgyvenęs, paliko Lietuvių kolonijoje teigiamų bruožų. Technškai buvo skoningai tvarkomas, Vl. Stančikaitės-Abraitienės iliustracijomis gražiai puošiamas. Nors lietuvių kolonijos gyvenimo įvykiai mažiausia rasdavo vietos žurnalo puslapiuo-

čiui. Nežiūrint kasdieninių sunkumų, laikraštis "Mūsų Lietuva" amžiumi augo. Jo tvarkytojai – leidėjai ir redaktoriai, – taip pat keitėsi metų bėgyje.

Atvykus į São Paulo kunigų jėzuitų misijai – kun. J. Kidykas, kun. J. Giedrys, kun. Bružikas ir P. Daugintis ir jiems įkūrus Lietuvių S-gos Aliança rūmuose rua Lituania, kuriuos jie gavo

Colégio São José de Vila Zelina

RUA BARÃO DO PIRAI, 423 VILA ZELINA – SÃO PAULO
CEP 03145 FONES: 274-0913 – 274-1674

SUPLETIVO E CURSOS TÉCNICOS:

ELETRÔNICA – MECÂNICA – ADMINISTRAÇÃO – CONTABILIDADE – PUBLICIDADE E SECRETARIADO – PROCESSAMENTO DE DADOS E MAGISTÉRIO

(Computador próprio)

TAXA ÚNICA DE MATRICULA: Cr\$. 6.500,00

MENSALIDADES A PARTIR DE FEVEREIRO DE 1984

MATRICULAS ABERTAS

Juozas Matelionis
vienas iš "Mūsų Lietuvos" steigėjų ir
didžiausių rėmėjų, mirė širdies smūgiu
sakydamas prakalbą per Spaudos pietus

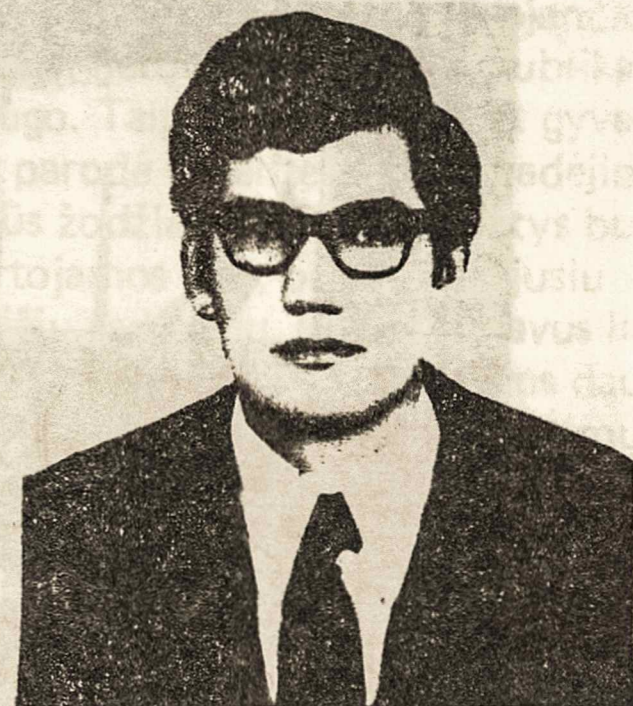
valdyti pagal pasirašytą su Sąjungos valdyba, ilgiems metams kontraktą, jėzuitai perėmė taip pat ir laikraščio "Mūsų Lietuvos" tvarkymą bei jo leidimą. Redakcija iš V. Zelinos perėjo į jėzuitų būstinę rua Lituania. Kurį laiką laikraštis buvo spausdinamas spausdintuvėse Arte Grafica Lituania, tenai kur jisai ir gimė, bet spaustuvei perėjus į kitas rankas, jėzuitai patys ėmėsi rūpintis laikraščio paruošimu, įsigydami laikraščiui spausdinti reikalingus reikmenis. "Mūsų Lietuva" pradėjo eiti jėzuitų globoje, Redaktorium buvo kun. J. Kidykas. Tarkon atvyko iš Š. Amerikos kun. A. Saulaitis, o iš Urugvajaus J. Giedrys ir P. Daugintis. Susidarė nauja laikraščiui "Mūsų Lietuva" leisti bendrovė.

Ne ilgai teko ir jėzuitams buvoti Săo Paulyje ir šio krašto lietuviams leisti laikraštį. Pralaimėję bylą su Lietuvių S-ga Aliança dėl Sąjungos turto valdymo, turėjo apleisti Rua Lituania rūmus ir dirbti su spauda įsigytame nuosavame pastate Rua Juatindiba. Trumpai ir čia pagyveno. Jėzuitams apleidus Săo Paulo lietuvių koloniją ir pradėtąją savo misiją, jų vieton iš Romos atkeliavo kunigai saležiečiai – Pr. Gavėnas, St. Šilei-

Kun. Pranas Gavėnas

ka ir P. Rukšys, o iš Kinijos P. Urbaitis. Saležiečiai ne tik aptarnauja asmeninę šv. Kazimiero lietuvių parapiją, bet sėkmingai tęsia prieš 35 metus pradėtą Prel. P. Ragažinsko spaudos darbą – leidžia "Mūsų Lietuvą", vienintelį šiandieną dar užsilikusį šioje plačioje Brazilijos šalyje savo tautiečiams laik-

V Bacevičius
Atsakomas "M.L. redaktorius

rašty, kuris dar mus jungia ir palaiko ryšius tarp išblaškytų ir dienomis beiškeliaujančių ir retėjančių lietuvių. Darbo sėkmingumas ir ištvėrmė telydi Saležiečius dar toli užversti "Mūsų Lietuvos" paskutinius lapus.

Kun. Petras Rukšys
dabartinis "ML" redaktorius

Seka "Tautos Vilnis" – Rio de Janeiro

GIRCKUS & CIA. LTDA.

AUDINIŲ FABRIKO SAVININKAI

ANTANAS IR GENE

GIRCKUS

klientams, giminėms, draugams ir pažįstamiems

linki

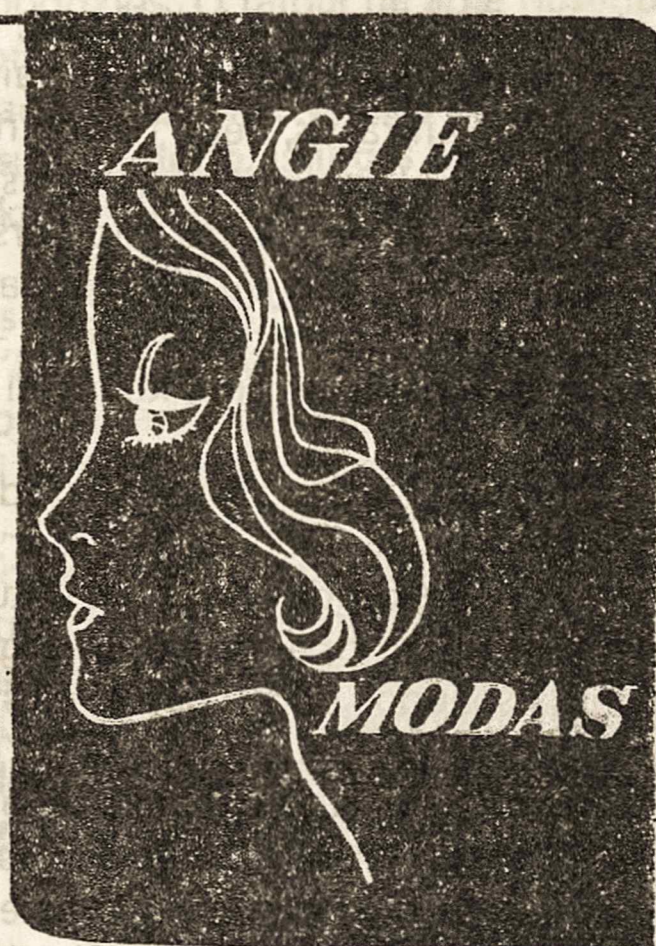
LINKSMŲ palaimos KALĖDŲ,
pilnų laimingų bei NAUJŲ MENTŲ
sėkmingų

ANGIE modas

Rua Solon, 773 – Fones: 221-6339 221-6831 – Bom Retiro

CEP 01127 - São Paulo - Capital

SIUVAME ŠILKINES SUKNELES IR MADINGUS RŪBUS MOTERIMS

SPAUDOS ŠVENTĖ

Gruodžio 11 buvo švenčiama mūsų Spaudos Diena, savaitraščio MŪSŲ LIETUVOS 35 metų sukaktis. Šventė praėjo su Mišiomis V. Zelinos bažnyčioje i pietumis Ramovės salėj.

11 val. Mišias laikė prel. Pijus Ragažinskas, ML-vos steigėjas, ir kun. Pr. Gavėnas, už visus ML-vos kūrėjus, redaktorius, bendradarbius, dar gyvus ar jau iškeliavusius į amžinybę.

Ypač sunkią mūsų savaitraščio finansinę padėtį Mišių pabaigoj iškėlė ML-vos atsakingasis redaktorius p. Vytautas Bacevičius (jo žodis buvo patalpintas praėjusiam, 49 numerį: Spaudos Dienai).

Pietūs Ramovėj praėjo pakilioj nuotai koj. Nauji maži staliukai leido susodinti gausius svečius laisviau ir plačiau; jų buvo apie 240.

Šiomet dauguma tautiečių nusipirko pakvietimus iš anksto, tuo pagelbėdami pietų ruošą; dalyvavo palyginamai daug svečių, ir net iš tolimų vietovių, tuo daugiau paremdami savo spaudą. Pietūs davė pelno Cr.495.000,00.

P. Jonas Tatarūnas, p. Vera Tatarūnienė ir p. Vladas Jurgutis rinko "Garbės leidėjus" (jų surinko 19) bei "Garbės prenumeratorius" (surinko 8); keli užsimokėjo ir prenumeratorą (Cr.10.000,00); vienas kitas teturėjo tik Cr\$.5.000,00.

MŪSŲ LIETUVA ir visi tautiečiai nuo širdžiai dėkoja klebonui kun. J. Šeškevičiui ir jo suorganizuotai šeiminingų grupėi už paruoštus pietus, kurie buvo apstūti ir įvairūs savo patiekalais; dėkoja jaunimui – Nemuniečiams už džentelmenišką aptarnavimą (vadovaujant Silvijai Bendoraitytei Machado; šauniam vyrų sekstetui, kuris, vadovaujamas p. Liudo Ralicko, tiek bažnyčioj pravedė giesmes, kiek per pietus stengėsi lietuviška daina apdovanoti publiką (kuri, tačiau, užvalgiusi ir gal net kiek užgėrusi, velijo daugiau dalintis savo mintimis, negu grožėtis menu). Kiek vėliau, užvedus bendras liaudies dainas, prisidėjo beveik visa publika.

SPAUDOS DIENA

ML-vos 35 metų sukaktis; Mišios už laikraščio steigėjus, už mirusius ir gyvus jo darbuotojus, bendradarbius.

Tačiau sukaktis, minėjimas nėra nostalgija, ilgesys, ilgesingas žvilgsnis atgal; sukaktis turi būti paskata ateičiai. Ir tokia paskata, kokia kyla iš Dievo Žodžio,

iš Evangelijos.

Evangelija nėra seniai įvykusių faktų atpasakojimas. Evangelija – ir mūsų gyvenimo istorijos puslapis, kurį mes šiandien rašome. Ar ši mūsų istorija sutinka su pačia Kristaus Evangelija, ar mažiau sutinka, tai jau priklauso nuo mūsų. Bet vistiek Evangelija – ir ją nešimės į amžinybę.

Šios dienos Evangelijos puslapis yra atžymėtas klausukais:

– Minios jį (Joną) klausinėjo: Ką mums daryti?

– Mutiminkai ėjo ir klausė: Tai ką mums daryti?

– Taip pat kariškiai jo klausė: O ką mums daryti?

– Ir visi kitė Jono klausė: Kągi mums daryti?

Mums nieko kito nelieka, kaip pakartoti klausimą – ir net prailginti klausukų eilę:

– O ką aš, Jonas, Magdė, Tamošius, turiu daryti?

– Ką mes, kaip krikščionys katalikai ir Lietuvos tautiečiai, turime daryti? Ką turime daryti, kad būtume lietuviai, kaip Dievas, Bažnyčia ir Tėvynė nori?

Ir turime rasti atsakymą, paremtą rimtu nusistatymu, tvirtu pasiryžimu.

Betgi gal pirmutinis klausimas: O kas aš esu? Ar, pagal šios dienos Evangeliją, vaismedis, duodąs gerų vaisių, ar jau pasenęs kelmas, tinkamas tik pečiui? Ar, pagal šios dienos Evangeliją, kviečiai, kuriuos Viešpats, išvalęs, supils savo klėtį, savo ir mano amžinam džiaugsmui? O gal tik pelų maišas, skirtas sudeginimui neužgesinama ugnimi? (Galima džiaugtis – ar liūdėti – kad dabar kunigai beveik nei nekalba apie pragarą, tačiau pragaras yra. Ir yra amžinas, kaip ir dangus).

Taigi, kas aš esu? Ne žmonių, ne savo akyse, o Viešpaties akyse.

Greičiausiai būsiu kviečių ir pelų mišinys, neišvalytas, neišvėtytas, viskas sumaišyta. O jei būčiau tik... pelų maišas? (Tiek religiniu, kiek ir tautiniu atžvilgiu)?

Juk nepakanka būti įrašytam į parapijos knygas, kad būčiau tikras krikščionis – katalikas.

Nepakanka kartas nuo karto užsukti į bažnyčią kokiais socialiniais sumetimais, kai yra teisė ir pareigą dalyvauti Mišiose.

Nepakanka, mirus, kad giminės, pagal liet. paprotį, pakviestų kunigą pašlakstyti lavoną, jei jam, dar gyvam, kunigo visai nereikėjo

Jei jam nereikėjo nei išpažinties, nei komunijos, nei bažnyčios... taigi nei Kristaus, tai koks jis krikščionis? – "O jūs žalčiai, jūs gyvatės. Ko čia suėjot? – šaukia Jonas krikštytojas. – Ar manot galį apmonyti ir Dievą, kaip

stengiatės apgauti save ir kitus vien tik šiokiu tokiu išviršiniu krikščionišku pasirodymu? .

Gal kas užsikimš ausis, išgirdęs tokius žodžius, ir tai dar bažnyčioj, iš sakyklos. Ir gal pamokslininką net akmenimis apmėtys.

Bet tai ne mano, o Bažnyčios, o Evangelijos žodžiai. Ir nér ko kimštis ausis, o reikia giliau jeiti į savo sąžinę, į savo gyvenimo vidų. Reikia giliau pažvelgti ir į mūsų kolonijos gyvenimą. Ar čia ne žaltynas, ne gyvatynas? . Pyktis, pavydas, kerštas, neapykanta, nesutarimai, nesugyvenimas, apkalbėjimas, pagieža, taikstymasis tik kam nors pakenkti, kam nors įgelti... Aišku, ne viskas ir ne visur jau taip bloga, taip juoda. Betgi dar vistiek nemaža tokių dėmių. Ir gal net didesnių.

Tai ar aš žaltynas, ne gyvačių lizdas? Ir tai pas mus, mūsų širdyse.

Tai, aišku, žiaurūs žodžiai. Ir labai rimtas Bažnyčios šauksmas kiekvienam mūsų. Ir nér ko mums vieni kitus gėmonėti, vieni kitems pataikauti – ypač religiniam gyvenime. Juk Dievas reiklus. Jis net savo Sūnaus nepagailėjo – ir pamerké mirčiai. Griežtas ir reiklus ir su mumis. Jei esu vaismedis, duodąs gerų vaisių – gerai, Dievas tik apgenės, nuvalys; bet jei pasenęs kelmas, negyvenąs Dievo malonės sultimis – iškirs ir jmes į ugnį. Jei kviečiai – gerai; bet jei tik pelai – laukia neužgesinama ugnis.

Taigi, kol dar laikas, iškvoskim savo sąžinę: Kas aš esu? Ir koks esu? Kur (dvasinis) mano krikšto rūbelis? Kur mano krikšto žvakė, simbolizuojanti mano tikėjimą? Kur mano įsipareigojimai krikščioniškai gyventi? Kada paskutinį kartą išvaliau savo klojimą, išplaviau savo krikšto rūbą, žodžiu, kada atlikau išpažintį?

Kristus – mano gyvenimo duona. Tačiau ir aš ja maitinuosi? Kada paskutinį kartą buvau prie komunijos? Ir ar tai tęsiu tokio negyvo krikščionio gyvenimą? . Juk kas ilgą laiką nesimaitina – negyvas lavonas – Tad kiek lavonų kad ir mūsų tarpe. Vaikščiojančių, ir sėdinčių lavonų. – Nežiūrėk į kitą, o pažvelk giliau į save.

Taip. Dievas yra gailestingas ir atlaidus tiems, kurie jo atleidimo prašosi; bet ir griežtas teisėjas tiems, kurie net nenori pasinaudoti jo gailestingumu. "Šalin nuo manęs jūs, prakeiktieji. Į amžiną ugnį." – šauks dieviškasis teisėjas tiems, kurie, nors pakrikštyti, negyveno krikščioniškai. (Bus daugiau)

Už lietuvišką knygą ir spaudą lietuviai tiek daug kovojo ir kentėjo. Dabar lietuviška knyga stovi ir dulka kloskų lentynose, laukdama, kol kas ją nupirks.

Henrique Lošinskas Alves

GARBĖ "MŪSŲ LIETUVAI"

Pradėjęs skaityti ir rašyti V. Belos mokykloj, H. Lošinskas išėjo ne tik rašytoju, (parašė apie 20 išleistų veikalų), o ir São Paulo valstijos Rašytojų Bendrovės įkūrėju, São Paulo Istorijos ir Geografijos Instituto tituliariniu nariu ir São Paulo Meno Kritikų Draugijos pirmininku (Red.).

Susitikęs su pradžiamokslu "Sakalėlis" V. Belos "Vytauto Didžiojo" mokykloj pačioj mano vaikystėj, atmenu mano senolių Lietuvą ir jos ilgiuosius.

Išmokau skaityti ir rašyti lietuviškai, ir su ilgesiu peržvelgiu ano laiko mokinuko sąsiuvinius. Paskui paaugau – ir visokie kitokie rūpesčiai, kuriems negalėjau atsispirti, mane nuvedė kitais keliais.

Bandžiau būti vienam laikrašty filatelijos chronistu, paskui perdavinėjau žinias apie įvairius liaudies meno pasirodymus. Tai buvo mano pirmieji žingsniai gyvenimo, kuris buvo skirtas būti rašytoju.

1948 metais pamačiau ir perskaičiau pirmą MŪSŲ LIETUVOS numerį. Žinau, kad ji buvo įsikūrusi Vila Zelinoj. Nedrįsau ir bijojau būti šio laikraščio bendradarbiu. Pasiaiškinsiu: nedrįsau, nes aukštai jį vertinau, o nesijaučiau pakankamai mokąs lietuviškai, kad galėčiau jame rašyti; ir bijojau, nebūdamas tikras žurnalistas, bandyti įsijungti į jo rašytojų šeimą.

Bandymai ir repliojimai dauginosi – ir viskas išsklydo. Nuo MŪSŲ LIETUVOS pasirodymo iki gimimo laikraščio "New Seller", leidžiamo taip pat Vila Zelinoj ir kuris išaugo į galingą "Diário do Grande ABC" ir kurį leidžia Edson Doto. liko tik prisiminimai.

Garbė tebūnie MŪSŲ LIETUVAI, šiam savaitraščiui, kuris peršoka 1800 numerių, tęsiančių tą žūtbūtinę kovą už kalbos išlikimą. Garbė ir tiems, kurie, anonimai, padeda lietuvių kolonijos laikraščiui kas savaitę išeiti. Sveikinu visus šiuos kovotojus, kurių kova didvyriška, reikalaujanti pasišventimo, kieta, kartais gal ir arši, tačiau ypač jaudinanti, matant kiekvienam naujam numery negętančią idealizmo liepsną. Tai idealas jungti plačiai išsklaidytus tautiečius; tai idealas laikyti atvirą langą į visus kasdienio lietuvių kolonijos gyvenimo įvykius; tai kova tikslu išlikti šiam žiauriam smurto pasauly, nešant nors žiupsnelį vilties.

H.L. Alves

Escritor e ex-presidente da Associação Paulista de Criticos de Artes.

**LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI**

VLIKO SVEIKINIMAS ŠV. KALĖDŲ IR NAUJŲ METŲ PROGA

Vyriausias Lietuvos Išlaisvinimo Komitetas sveikina visus lietuvius gyvenančius pavergtoje tėvynėje, vargstančius tremtyje, kenčiančius Sovietų kalėjimuose ir psichiatrinėse ligoninėse ir gyvenančius laisvame pasaulyje linkėdamas jiems, kad Kalėdų švenčių dvasia sustiprintų visų širdis pasiryžimu, palengvintų kančias ir ilgėsį laisvės. Su sustiprinta ištverme, ryžtu ir viltimi ženkime į Naujuosius Metus.

VYRIAUSIAS LIETUVOS IŠLAISVINIMO KOMITETAS

MŪSŲ MIRUSIEJI

Gruodžio 12 João XXIII ligoninėj mirė PRANAS SAKAVIČIUS, prieš kelias dienas aplankytas kun. Pr. Gavėno ir aprūpintas šv. Sakramentais.

Gimęs Lietuvoj 1906.XI.10, atvyko Brazilijon 1929 metais. Olimpijoj susituokė su Liudvika Mockute.

Persikėlęs 3 metams į Barretos, iš ten atvyko į São Paulą, į Bom Retiro. 1939 m. atvyko Mookon, kur ir sustojo.

Buvo susipratęs tautietis ir geras katalikas. Kas sekmadienį ateidavo ant Mišių ir, bendrai, dalyvaudavo visose lietuvių šventėse bei parengimuose.

Paliko žmoną Liudviką, dukterį Genę, gyvenančią su šeima JAV-bėse, sūnų Antaną su šeima Mookoj ir dukterį Malviną, ištekėjusią ir su šeima.

Pašarvotas São Cristóvão šermeninėj, buvo palaidotas Araçá kapinėse.

Teduoda Tau Viešpats amžiną atilsį.

Per telefoną V. Zelinoj gauta žinia, kad Rio de Janeire šio mėnesio 17 dieną mirė pranciškonas Tévas VALDOMIRAS ŠATAS, OFM, gyvenęs Nossa Senhora da Paz vienuolyne, Rijuj.

T. Šatas vos prieš keletą dienų pasiuntė laišką su čekiu, užsimokėdamas ML vos prenumeratą. Dėl to jo rūpestingumo bus atlaikytos už jo vėlę 7-tos dienos Mišios šeštadienį, gruodžio 24, 7 val. ryto šv. Kazimiero koplyčioj.

Laukiame apie Velionį daugiau informacijų iš Rio lietuvių ir iš giminių São Paule.

Po trumpos ligos, Santa Casa ligoninėje, lapkričio 27 d. pasimirė PIJUS RUTKAUSKAS.

Velionis buvo gimęs 1912 m. vasario 28 d. Vilkavišky.

Atvykęs į Braziliją 1927 metais, gyveno Rancharia miestely. Persikėlęs į São Paulą, ant Av. São João atidarė siuvelyklą, kurią pavadino "Alfaiataria Vilnius".

Savo paskutinius 12 metų praleido Jardim Bomfiglioli (Butantā).

Paliko liūdesy žmoną Mariją Staniukynaitę, sūnų Carlos su šeima gyvenanti Vila N. Cachoeirinha, dukterį Linda Machado su šeima gyvenančią Butantā.

Aprūpintas sakramentais ir palydėtas su Mišiomis, buvo palaidotas Gethsemani kapinėse.

Teduoda jam Viešpats amžiną ramybę.

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

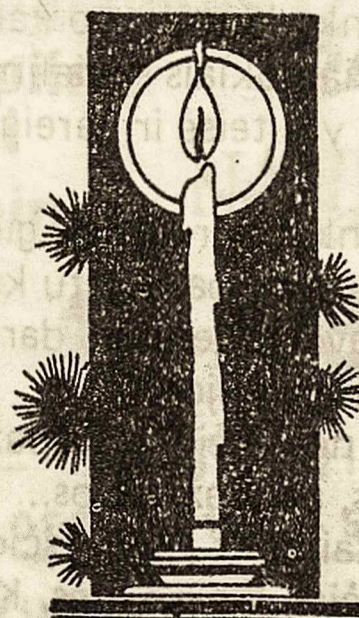
Helena Gaigalas	VAVRETCHEK	Cr. 10.000,00
Marija MAZURKEVIČIENĖ		Cr. 10.000,00
Jonas PRANAIS		Cr. 5.000,00
Ricardo LABUCKAS		Cr. 10.000,00
Jonas ADAMAVIČIUS		Cr. 10.000,00
Norbertas STASIULIONIS		10.000,00
Marija ir Jonas JODELIS		Cr. 20.000,00
Frei Valdomiro ŠATAS		Cr. 10.000,00

Sveikinu su ŠV. KALĖDOM ir N. METAIS

prel. Pijų Ragažinską, kunigus Saleziečius, mano pirmuosius prietelius Anelę ir Antaną Dutkus, Julia ir Josė Galvão su seima, Angelę Joteikaitę, Oną Joteikaitę Kuliešienę ir visus jų gimines,

Birutę ir Stasį Gervetauskus ir visus kitus mano bičiulius bei draugus. Linkiu visiems daug laimės ir sveikatos.

Olga Vasiliauskaitė ir Rafael Pineda Marcos

MŪSŲ ŽINIOS

JAUNIMO SUSIKAUPIMAS

Penktadienio vakarą šv. Kazimiero p-jos patalpose susirinko būrelis jaunimo dvasiniam pasiruošimui Kūčioms ir Kalėdoms. Nors ir buvo nedaug (nes vienas kitas užimtas kitais įsipareigojimais arba, kaip daugelis ir suaugusių, duoda permažai svarbos dvasiniams reikalams), betgi vakaras praėjo pakilioj nuotaikoj: susikaupimas, gilesnis žvilgsnis į savo vidų, išpažintis, ir, koplytėlėj, kiekvieno asmeninis prisistatymas Kristui prieš išstatytą Švč. Sakramentą. Adoracija pasibaigė lygiai 12 val. nakties.

SKAUTŲ KŪČIOS

Sekmadienio vakare šv. Kazimiero p-jos salėj vyko "Skautų Kūčios". Suėjo 130 asmenų, tarp jaunimo, vaikų ir jų tėvų.

Kūčios buvo "pilnos". Pirmiausia buvo švenčiamas Kristaus gimimas ant altoriaus, o paskui lietuviškas šio įvykio paminėjimas prie Kūčių stalo.

Prieš Mišias kun. Pr. Gavėnas nušvietė Kūčių prasmę: jo vardo kilmę, Kūčių išaknijimą dar pagoniškoj Lietuvoj, jų sukrikščioninimą, jų šventimą lietuvių šeimoj.

Sekė Mišios, su Evangelija, kad "Dievas yra su mumis" ir kad Išganytojas ateina per Mariją. Šis dvigubas religinus ryšys buvo įpintas ir į Kūčių šventimą.

Kristus gimė daugely širdžių per komuniją.

Mišioms vadovavo ir religinius skaitinius pravedė p. Vytas Bacevičius, o Kūčioms — atstovauti visiems mūsų tėvams, buvo pakviestas p. Jonas Tatarūnas, BLB-nės tarybos pirmininkas. Jis ir pradėjo plotkelės laužymą.

P. Eugenijos Bacevičienės pakviestos skautų mamytės paruošė ir prinešė gal net daugiau nei 12 patiekalų.

Netrūko ir Kalėdų senelio (Jorge Pročkopas), kuris, gausiai prakaituodamas, visus apdalino saldinais. Skautai dar gavo ypatingų dovanų.

Atrodo, kad visi liko patenkinti.

PAGALBA VARGŠAMS

Labdaros Ratelis širdingai dėkoja poniai ONAI GAIGALIENEI, kad mums pranešė apie pagalbos reikalingą senelę. Kun. P. Rukšys aplankė 88-ny metų Oną Morkūnaitę LAZAUSKIENĘ, nuvežė vaistų ir suteikė Ligonijų sakramentus. Šiai senutei reikalinga visokia medžiaginė pagalba. Adresas: Rua Benedito Galvão, 246 — Vila Sta. Isabel (V. Formosa).

Visi prašomi pasekti p. Gaigalienės pavyzdžiu ir pranešti apie žinomus panašius atvejus.

Ačiū. LR

SVEIKINAME

Kalėdų švenčių ir Naujųjų Metų proga

visus Brazilijos krašte gyvenančius lietuvius, o ypačiai tuos, kurie dirba mūsų Tėvynės labui.

Linkime visiems geros sveikatos, darnaus tarpusavio sugyvenimo ir vis atsiminti, kad:

*"Lietuviais esame mes gimę,
Lietuviais turime ir būt..."*

Brazilijos Liet. Bendruomenės
Valdyba

MŪSŲ TAUTIETIS HEBRAJŲ GALERIJŲ

Gruodžio 14 Hebrajų Galerijoje (Associação Brasileira A Hebraica de São Paulo) buvo pristatytas ir paskleistas mūsų tautiečio Henrique L. Alves veikalas apie Brazilijos sostinės kūrėją "Juscelino Kubitschek — o construtor de Brasília". Tai dar kitas rašytojo H. Lošinskio veikalas, kuris prisideda jau prie ilgo jo išspausdintų raštų eilės. H. Lošinskis (pseudonimas Henrique L. Alves) yra buvęs São Paulo Meno Kritikos Draugijos pirmininkas ir eina, tarp kitų svarbių pareigų, São Paulo Istorinio Instituto Valdybos sekretoriaus pareigas. Jis dabar daug prisideda ir prie Šv. Kazimiero Jubilėjinių Metų ruošos.

● Kas bėga nuo lietuviškos spaudos, bėga nuo savo tautos

SUMAINĖ AUKSO ŽIEDUS

Gruodžio 17 Coração de Jesus bažnyčioje Claudio Francisco Gavenas ir Maria de Lourdes prieš Dievą ir prieš žmones pažadėjo vienas kitam ištikimybę per visą gyvenimą ir tuo atšventė Moterystės sakramentą. Šilūbą davė kun. Pr. Gavėnas, jaunavedžio pro-dėdė.

Naujam šeimos židiniui daug džiaugsmo ir gausios Aukščiausiojo palaimos.

GAVO DAKTARO LAIPSNĮ

Gruodžio 8 dieną Nilza Guzikauskas-Guzikauskaitė ir Hercules Cilišauskas gavo teisių daktaro laipsnį São Paulo Universitete. Daktaro diplomą buvo iškilmingai įteiktas Palácio de Comendas do Anhembi būstinėj. Prieš tai vyko ekumeninės pamaldos Teisių Fakultete — Faculdade de Direito, Sala Nobre.

Sveikiname naujus mūsų daktarus ir jėms tikrai linkime geriausios sėkmės ypač ginant žmonių teises.

Linksmų Kalėdų Švenčių- Laimingų Naujų Metų!

GIMINĖMS, DRAUGAMS ir KLIENTAMS
FÁBRICA DE GUARDACHUVAS

VICENTE VITOR BANYS LTDA.

RUA COELHO BARRADAS', 104 - Fone: 274-0677 - São Paulo - Vila Prudente

MŪSŲ ŽINIOS

"ML-VOS" PRENUMERATA

"MŪSŲ LIETUVOS" skaitytojai labai prašomi užsimokėti laikraščio prenumeratą Cr\$. 10.000,00 kiek galima anksčiau (nelaukiant metų galo). Juk kuo vėliau, tuo daugiau krenta kruzeiro vertė; ir ką dabar galima nupirkti už 10 tūkstančių, gal metų gale nei už 20 tūkstančių nenupirksi. Ir čia turima omeny laikraščio popierius, rašalai bei kiti spaudos reikmenys.

Prenumeratą galima užsimokėti V. Zelinos klebonijoje, šv. Kazimiero p-jos klebonijoje arba pasiunčiant paštu čekį Francesco Gavėnas ar Petras Rukšys vardu.

"MŪSŲ LIETUVOS" ATOSTOGOS

Šis yra paskutinis šių metų ML-vos numeris. Tik sekretorė, kiek redakcijos personalas yra reikalingi nors trumpo atsikvėpimo. Sekantis ML-vos numeris išeis tik po Nauju Metu.

KVIETIMAS

Dvi mūsų studentės, lankydamos Architektūros ir Urbanizmo fakultetą, kreipė didelį dėmesį į lietuvių liaudies meną, ką išreiškė dviem paveikslais. Mums tinka sveikinti šias studentes ir jas dar daugiau padrąsinti, atkreipiant dėmesį į šį kvietimą:)

Maloniai kviečiame aplankyti pirmąją plastinio meno parodą "Ano Zero", kur mudvi dalyvausime su dviem paveikslais – "Lituania I" ir "Lituania II", kuriais norime išreikšti mūsų tyrinėjimą apie lietuvių liaudies meną ir tokiu būdu pristatyti lietuvių kultūrą bei dabartinę visuomeninę ir politinę Lietuvos padėtį.

Paroda bus Faculdade de Arquitetura e Urbanismo (F.A.U.), Cidade Universitaria, São Paulo.

Data: nuo 20 iki 30 gruodžio (dežem-

Šio "ML" numerio
GARBĖS LEIDĖJAI
MARIJA ir JONAS JODELIAI
ML rėmėjams širdinga padėka ir geriausi linkėjimai
Administracija

LIETUVIŲ
SĄJUNGA - ALIANÇA
IR
Nemunas Ansamblis
R U O Š I A
NAUJŲJŲ METŲ
SUTIKIMĄ

Pradžia 22 valandą, gruodžio 31 dieną,
Užsakymai telefonais 914-7769 ir 274-6116
Rua Lituania, 67 - Moóca

bro) 1983 m.

Dėkojame draugėms ir bičiuliams, kurie padėjo mūsų tyrinėjimuose (pesquisa) ir mus drąsino.

Ačiū labai.

Denise Dal Pino ir Irena Martinaitytė

KULINARIJOS KURSAS

Kūčių patiekalų ruošimo kursas, pradėtas p. Emilijos Bendoraitienės namuose, rado, atrodo, susidomėjimo. Praėjusi trečiadienį susirinko 12 moterų, kurias p. Ona Šimonienė mokino, tarp kitų, kaip gaminti krupniką, marinuoti silkes ir pan. Jaunosios šeiminkės taip pat dalinosi tarp savęs ir savo kulinarine pa-

tirtimi.

Kadangi atsirado susidomėjimo ir buvo išreikštas pageidavimas, kad kursas tęstųsi praplėstas ir kitų lietuviškų patiekalų gaminiu, nutarta, kad kursas tęsis – ir bus kiekvieną trečiadienį (quarta-feira) 14,30 val. šv. Kazimiero parapijos patalpose.

Kviečiamos moterys ne tik norinčios išmokti, bet ir tos, kurios nori ir gali kitas pamokyti.

Nenorėkite "neštis į kapus" savo virtuvės "paslaptis", o perduokite kitoms, kad lietuviški mūsų papročiai tęstųsi čia net ir tada, kai mes jau būsim "kitur" (Rengėjos).

KVIEČIAME I NAUJŲJŲ METŲ SUTIKIMĄ

Rengia
ŠV. JUOZAPO BENRUOMENĖ

21 val. Šilti uškandžiai ir karšta vakariene.

SALÃO SÃO MIGUEL

Rua Campos Novos, 153 - Vila Zelina

REVEILLON
* **1984**

Animação:
BAZOLI e seus amigos